

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про аквакультуру

Цей Закон визначає принципи державної політики, основні засади розвитку і функціонування аквакультури, правові основи діяльності органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування у сфері аквакультури.

Розділ I

ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1. Визначення термінів

1. У цьому Законі нижченаведені терміни вживаються в такому значенні:

аквакультура (рибництво) - сільськогосподарська діяльність із штучного розведення, утримання та вирощування об'єктів аквакультури у повністю або частково контрольованих умовах для одержання сільськогосподарської продукції (продукції аквакультури) та її реалізації, виробництва кормів, відтворення біоресурсів, ведення селекційно-племінної роботи, інтродукції, переселення, акліматизації та реакліматизації гідробіонтів, поповнення запасів водних біоресурсів, збереження їх біорізноманіття, а також надання рекреаційних послуг;

акліматизація об'єктів аквакультури - діяльність із вселення гідробіонтів у водні об'єкти (їх частини), розташовані за межами їх природного ареалу, з метою збагачення та оптимізації видового складу водних біоресурсів за повної адаптації вселених гідробіонтів до нових умов існування зі створенням ними стійких популяцій, здатних до самовідтворення;

випасна аквакультура - діяльність з екстенсивного вирощування об'єктів аквакультури шляхом вселення різновікових груп гідробіонтів, одержаних в умовах аквакультури, в рибогосподарські водні об'єкти (їх частини) для підвищення ефективності використання їх біопродукційного потенціалу;

відкриті умови аквакультури - умови, за яких розведення, утримання та вирощування об'єктів аквакультури здійснюються у водному середовищі, не відокремленому від водних об'єктів (їх частин) бар'єрами, що запобігають вільному виходу об'єктів аквакультури;

генофондні колекції - генетично репрезентативні сукупності живих риб або інших гідробіонтів, кріоконсервованих або консервованих іншими засобами генетичних матеріалів;

гідротехнічні споруди рибогосподарської технологічної водойми (гідротехнічні споруди) – об'єкти нерухомого майна (земляні греблі та дамби, водозабірні споруди, повеневі водоскиди, донні водовипуски, водопостачальні, скидні та рибозбірноосушувальні канали, рибовловлювачі, камери облову, причали, водоскиди,

бистротоки, перепади, перегороджувальні рибозахисні та інші споруди), що є інженерними спорудами, які призначені для управління водними ресурсами (підготовка, постачання, збереження, транспортування води та водовідведення), а також для запобігання шкідливій дії вод;

донний водовипуск - споруда, що призначена для регулювання рівня води, повного скиду води з водойми, а також для переміщення об'єктів аквакультури у рибовловлювач;

екстенсивна форма аквакультури - організаційно-технологічна форма рибогосподарської діяльності у сфері аквакультури, за якої вирощування об'єктів аквакультури здійснюється з використанням природних кормових ресурсів рибогосподарських водних об'єктів (їх частин) без застосування засобів інтенсифікації;

закриті умови аквакультури — умови, за яких розведення, утримання та вирощування об'єктів аквакультури здійснюються у водному середовищі, відокремленому від водного об'єкта (його частини) бар'єрами, що запобігають вільному виходу об'єктів аквакультури. Застосування установок замкнутого водопостачання належить до закритих умов аквакультури;

засоби інтенсифікації - технологічні процеси, що включають штучну годівлю об'єктів аквакультури, спеціальну підготовку рибогосподарських водних об'єктів (їх частин), рибогосподарських технологічних водойм з удобренням їх органічними і мінеральними речовинами з періодичним спуском води для рибогосподарських потреб, та інші контрольовані технологічні процеси, які застосовуються окремо (вибірково) або комплексно;

земляна гребля - земляна споруда, що побудована для створення штучної водойми шляхом ділення водотоку на верхній та нижній б'єфи та зосередження води у верхньому б'єфі;

земляна дамба - земляна споруда, що побудована для утримання поверхневих вод, зосереджених у штучно створеній водоймі;

зони аквакультури (рибництва) - території України, межі яких умовно встановлено за кліматичними характеристиками для здійснення аквакультури (рибництва) - за кількістю днів протягом року, середня температура повітря в якій перевищує 15°C;

індустріальна аквакультура - діяльність із штучного розведення, утримання та вирощування об'єктів аквакультури з використанням рибницьких і плавучих садків, рибницьких басейнів, інших технологічних пристроїв, у тому числі із застосуванням установок замкнутого водопостачання;

інтенсивна форма аквакультури - організаційно-технологічна форма рибогосподарської діяльності у сфері аквакультури, за якої вирощування об'єктів аквакультури здійснюється з ущільнених посадок з інтенсивною штучною годівлею комбікормами,

збалансованими за складом відповідно до біологічних потреб конкретних гідробіонтів, та іншими кормами з високою поживністю;

інтродукція об'єктів аквакультури - діяльність із вселення гідробіонтів (інтродуцентів) у водні об'єкти (їх частини), що розташовані за межами їх природного ареалу, з метою забезпечення збільшення обсягів продукції аквакультури та здійснення рибогосподарської меліорації за відсутності природного відтворення вселених організмів у нових місцях перебування;

карантинні рибогосподарські ізолятори - рибогосподарські технологічні водойми, рибницькі басейни, установки замкнутого водопостачання тощо, в яких утримуються об'єкти аквакультури у стані ізоляції без прямого або опосередкованого контакту з іншими групами гідробіонтів з метою спостереження за проявами або відсутністю клінічних ознак інфекційних захворювань і, в разі необхідності, діагностичного тестування або лікування;

марикультура (морська аквакультура) - діяльність з розведення, утримання та вирощування об'єктів аквакультури у внутрішніх морських водах, територіальному морі та виключній (морській) економічній зоні України із застосуванням плавучих садків, інших технологічних пристроїв з використанням морської води;

напівінтенсивна форма аквакультури - організаційно-технологічна форма рибогосподарської діяльності у сфері аквакультури, що здійснюється із застосуванням окремих засобів інтенсифікації, у тому числі з обмеженою штучною підгодівлею кормами різної поживності;

науково-біологічне обґрунтування - документ, що містить обґрунтування тих чи інших заходів, які стосуються водних біоресурсів та/або середовища їх існування, на підставі аналізу наукових, науково-практичних, статистичних та інших даних;

немісцеві види гідробіонтів - види або підвиди водних біоресурсів, відсутні у зоні їх природного поширення з біогеографічних причин;

об'єкти аквакультури - гідробіонти, що використовуються з метою розведення, утримання та вирощування в умовах аквакультури;

плавучий рибницький садок - технологічний пристрій, який розташований у водному об'єкті (його частині), не пов'язаний із дном, що використовується для здійснення інтенсивної форми аквакультури;

повеневий водоскид - споруда, що призначена для автоматичного скиду з водного об'єкта надлишків води у період весняного паводка або повені;

природні кормові ресурси водних об'єктів (природна кормова база) - сукупність живих рослинних і тваринних організмів та їх відмерлих решток (детрит), які використовуються гідробіонтами як природні корми;

продукція аквакультури - одержані в результаті здійснення господарської діяльності всі види об'єктів аквакультури, а також вироблена з них харчова та нехарчова продукція, у тому числі харчова та запліднена ікра, що відносяться до сільськогосподарської продукції;

реакліматизація гідробіонтів - діяльність із вселення гідробіонтів (реакліматизантів) у водні об'єкти (їх частини) їх природного ареалу з метою відновлення або поповнення чисельності популяцій тих видів організмів, які вважаються зниклими або перебувають на межі зникнення в місцях природного поширення;

рекреаційні послуги у сфері аквакультури - діяльність, пов'язана з організацією відпочинку, в тому числі з наданням права на здійснення любительського та спортивного добування (вилову) об'єктів аквакультури, а також створенням умов для спостереження за гідробіонтами з метою задоволення естетичних і пізнавальних потреб;

ремонтно-маточні стада об'єктів аквакультури - різновікові групи гідробіонтів, у тому числі їх статевозрілі особини (плідники), призначені для одержання статевих продуктів (статевих клітин) та/або потомства об'єктів аквакультури;

рибницьке господарство - єдиний майновий комплекс, до складу якого входить рибогосподарська технологічна водойма або їх комплекс, гідротехнічні споруди, інші споруди (пристрої), будівлі, устаткування, інвентар тощо, земельні ділянки, що призначений для розведення, утримання та вирощування об'єктів аквакультури;

рибницький басейн - штучно створена споруда (пристрій) різних конструкцій, яка з технологічних потреб наповнюється водою та призначена для утримання та вирощування об'єктів аквакультури;

рибницький садок - різновид рибницького ставка або споруда (пристрій), який з технологічних потреб наповнюється водою та призначений і використовується для тимчасового зберігання об'єктів аквакультури, переднерестового утримання плідників тощо;

рибницький ставок - рибогосподарський водний об'єкт, призначений для розведення, утримання та/або вирощування об'єктів аквакультури;

рибогосподарська меліорація - комплекс заходів, спрямованих на оптимізацію показників гідрологічного, гідрохімічного, гідробіологічного режимів та підвищення біологічної продуктивності водних об'єктів (їх частин), рибогосподарських технологічних водойм, поліпшення умов природного відтворення та якісного складу гідробіонтів з метою їх збереження та раціонального використання;

рибогосподарська технологічна водойма - штучно створена водойма спеціального технологічного призначення, що визначається технічним проектом та/або паспортом, яка наповнюється штучно за допомогою гідротехнічних споруд і пристроїв та призначена для створення умов існування і розвитку об'єктів аквакультури;

рибозбірно-осушувальний канал - канал, що розташований у ложі рибогосподарської технологічної водойми та призначений для відведення води з неї, осушування поверхневого шару ґрунту дна водойми та орієнтованого руху об'єктів аквакультури з водойми до рибовловлювача під час технологічного скиду води;

селекційно-племінна робота у сфері аквакультури - комплекс науково обґрунтованих технологічних заходів, спрямованих на поліпшення генетичної структури, якісних та продуктивних показників об'єктів аквакультури, створення та впровадження нових селекційних досягнень у сфері аквакультури;

ставкова аквакультура - діяльність з розведення, утримання та вирощування об'єктів аквакультури з використанням рибницьких ставків, штучно створених водойм (руслових, балочних або одамбованих ставків), відокремлених від материнських водних об'єктів (їх частин), лиманів, обводнених торфових кар'єрів тощо;

суб'єкти аквакультури - юридичні чи фізичні особи, які здійснюють рибогосподарську діяльність у сфері аквакультури відповідно до цього Закону;

товарна аквакультура - діяльність, що проводиться з метою одержання товарної продукції аквакультури та її подальшої реалізації;

форми аквакультури - організаційно-технологічний розподіл рибогосподарської діяльності з вирощування об'єктів аквакультури за рівнем інтенсифікації виробництва (інтенсивна, напівінтенсивна та екстенсивна);

чужорідні види гідробіонтів - види або підвиди водних біоресурсів, які з'являються за межами їх природного ареалу та поза зоною їх природного потенційного розподілу, а також генетично змінені організми незалежно від місця їх перебування та просторового розподілу;

штучне розведення (відтворення) водних біоресурсів - діяльність з розведення (відтворення), вирощування об'єктів аквакультури, пов'язана з їх подальшим вселенням у водні об'єкти (їх частини) для відновлення природних популяцій, поповнення запасів водних біоресурсів та збереження їх біорізноманіття.

2. Інші терміни, що застосовуються в цьому Законі, використовуються у значенні, встановленому в Законі України "Про рибне господарство, промислове рибальство та охорону водних біоресурсів" та в інших законах України.

Стаття 2. Законодавство у сфері аквакультури

1. Законодавство України про аквакультуру ґрунтується на нормах Конституції України і складається з цього Закону, законів України "Про рибне господарство, промислове рибальство та охорону водних біоресурсів", "Про тваринний світ", інших законодавчих актів, міжнародних договорів України, які застосовуються в Україні в порядку,

передбаченому Законом України "Про міжнародні договори України", та прийнятих відповідно до них нормативно-правових актів.

Стаття 3. Сфера дії Закону

1. Дія цього Закону поширюється на правовідносини у сфері аквакультури, що здійснюються у внутрішніх водних об'єктах (їх частинах), рибогосподарських технологічних водоймах, внутрішніх морських водах, територіальному морі та виключній (морській) економічній зоні України, а також на ділянках суші території України, які використовуються для цілей аквакультури.

2. Діяльність у сфері аквакультури не належить до спеціального використання водних біоресурсів.

Стаття 4. Державна політика у сфері аквакультури

1. Державна політика у сфері аквакультури здійснюється шляхом:

науково обґрунтованого поєднання екологічних, економічних та соціальних інтересів з метою забезпечення сталого розвитку аквакультури;

врахування природних і соціально-економічних особливостей рибогосподарських водних об'єктів та прилеглих до них територій при плануванні і створенні рибницьких господарств щодо здійснення аквакультури;

проведення екологічної експертизи у сфері аквакультури в порядку, встановленому законом;

попередження антропогенного забруднення, що є наслідком господарської або іншої діяльності у сфері аквакультури;

здійснення аквакультури способами, що не допускають заподіяння шкоди навколишньому природному середовищу, зменшення запасів водних біоресурсів, їх кількісного та якісного складу у водних об'єктах (їх частинах);

підвищення конкурентоспроможності, поліпшення якості та розширення асортименту продукції аквакультури вітчизняного виробництва, поліпшення умов забезпечення населення такою продукцією;

сприяння розвитку аквакультури, захисту інтересів вітчизняних суб'єктів аквакультури та національного ринку продукції аквакультури;

підвищення ефективності використання наявного фонду рибогосподарських водних об'єктів (їх частин) для потреб розвитку аквакультури;

сприяння створенню рівних умов конкуренції для суб'єктів аквакультури, сприятливих умов для розвитку малого та середнього бізнесу у сфері аквакультури;

сприяння діяльності у сфері аквакультури, спрямованій на збільшення запасів та збереження біорізноманіття водних біоресурсів у водних об'єктах (їх частинах);

удосконалення нормативно-правової бази рибогосподарської діяльності для забезпечення раціонального використання об'єктів аквакультури;

науково-технічного забезпечення розвитку аквакультури;

забезпечення ефективного функціонування системи підготовки фахівців у сфері аквакультури;

розвитку міжнародного науково-технічного співробітництва у сфері аквакультури.

Стаття 5. Права та обов'язки суб'єктів аквакультури

1. Суб'єкти аквакультури мають право:

на користування рибогосподарськими водними об'єктами (їх частинами), рибогосподарськими технологічними водоймами, акваторією (водним простором) внутрішніх морських вод, територіального моря, виключної (морської) економічної зони України, землями водного фонду для здійснення аквакультури;

на власність об'єктів аквакультури та продукції аквакультури, а також отримання доходу від їх реалізації;

на проведення робіт з рибогосподарської меліорації водних об'єктів (їх частин), які використовуються для цілей аквакультури.

2. Суб'єкти аквакультури зобов'язані:

додержуватися нормативно-правових актів у сфері аквакультури;

не допускати погіршення екологічного середовища та умов існування водних біоресурсів у результаті своєї діяльності;

подавати центральному органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері рибного господарства, звітну інформацію щодо обсягів виробництва продукції аквакультури у визначені строки за формами, затвердженими в установленому порядку;

подавати центральному органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері рибного господарства, інформацію стосовно намірів розведення та/або вирощування чужорідних та немісцевих видів гідробіонтів та відповідне науково-біологічне обґрунтування;

дотримуватися під час здійснення заходів із вселення, переселення, інтродукції, акліматизації та реакліматизації водних біоресурсів у водних об'єктах (їх частинах) вимог цього та інших законів;

проводити заходи рибогосподарської меліорації;

здійснювати заходи з профілактики і боротьби із захворюваннями та загибеллю об'єктів аквакультури;

не допускати несанкціонованого, у тому числі випадкового, потрапляння чужорідних, немісцевих та генетично змінених організмів у водні об'єкти (їх частини).

Законом можуть бути встановлені й інші права та обов'язки.

Стаття 6. Право власності на об'єкти аквакультури

1. Об'єкти аквакультури можуть перебувати в державній, комунальній чи приватній власності.

2. Об'єкти аквакультури, які розведені, утримуються та/або вирощуються підприємствами, установами та організаціями державної або комунальної власності, є об'єктами права державної або комунальної власності.

3. Об'єкти аквакультури, які розведені, утримуються та/або вирощуються суб'єктами аквакультури у межах наданих їм відповідно до закону у приватну власність, в користування рибогосподарських водних об'єктів (їх частин), рибогосподарських технологічних водойм, акваторій (водного простору) внутрішніх морських вод, територіального моря, виключної (морської) економічної зони України, у межах належних їм технологічних пристроїв і споруд (рибницький басейн, плавучий рибницький садок тощо) або набуті іншим не забороненим законом шляхом, перебувають у їх приватній власності.

4. Не можуть перебувати у приватній власності об'єкти аквакультури, що потрапили в умови природної волі за межі наданих суб'єктам аквакультури в користування рибогосподарських водних об'єктів (їх частин), рибогосподарських технологічних водойм, акваторій (водного простору) внутрішніх морських вод, територіального моря, виключної (морської) економічної зони України або цілеспрямовано вселені у водні об'єкти (їх частини).

Розділ II

ПОВНОВАЖЕННЯ ОРГАНІВ ВИКОНАВЧОЇ ВЛАДИ, РАДИ МІНІСТРІВ АВТОНОМНОЇ РЕСПУБЛІКИ КРИМ, ОРГАНІВ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ У СФЕРІ АКВАКУЛЬТУРИ

Стаття 7. Повноваження Кабінету Міністрів України у сфері аквакультури

1. До повноважень Кабінету Міністрів України у сфері аквакультури належать:

забезпечення проведення державної політики у сфері аквакультури;

затвердження типової форми договору користування частиною рибогосподарського водного об'єкта, акваторією (водним простором) внутрішніх морських вод, територіального моря, виключної (морської) економічної зони України для цілей аквакультури;

надання в користування акваторії (водного простору) внутрішніх морських вод, територіального моря, виключної (морської) економічної зони України, а також визначення її меж (координат), що надається для цілей аквакультури;

затвердження порядку надання в користування гідротехнічних споруд для цілей аквакультури та типової форми договору користування ними;

організація міжнародного співробітництва у сфері аквакультури;

прийняття інших нормативно-правових актів з питань, що регулюють діяльність у сфері аквакультури;

здійснення інших повноважень відповідно до Конституції України та закону.

Стаття 8. Повноваження центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері рибного господарства

1. До повноважень центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері рибного господарства, належать:

затвердження порядку штучного розведення (відтворення), вирощування водних біоресурсів та їх використання;

затвердження програм науково-технічного розвитку аквакультури;

затвердження зон аквакультури (рибництва) та рибопродуктивності по регіонах України;

затвердження методики визначення розміру плати за використання на умовах оренди частини рибогосподарського водного об'єкта, рибогосподарської технологічної водойми;

затвердження порядку розроблення та форми паспорта рибогосподарської технологічної водойми;

затвердження порядку здійснення рибогосподарської меліорації;

затвердження форм звітності у сфері аквакультури згідно з міжнародними стандартами та нормами;

прийняття інших нормативно-правових актів з питань аквакультури, у тому числі на виконання міжнародно-правових зобов'язань України, відповідно до закону;

здійснення інших повноважень відповідно до закону.

Стаття 9. Повноваження центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері рибного господарства

1. До повноважень центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері рибного господарства, належать:

розроблення нормативно-правових актів у сфері аквакультури;

здійснення контролю за поданням суб'єктами аквакультури звітної інформації щодо обсягів виробництва продукції аквакультури;

здійснення контролю діяльності суб'єктів аквакультури під час розведення та/або вирощування чужорідних та немісцевих видів гідробіонтів;

розроблення програм науково-технічного розвитку аквакультури;

забезпечення в установленому порядку підготовки, перепідготовки, підвищення кваліфікації, атестації фахівців у сфері аквакультури у вищих навчальних закладах, що належать до сфери його управління;

співпраця з підкомітетом аквакультури Комітету рибного господарства Сільськогосподарської та харчової організації ООН, органами влади іноземних держав та міжнародними організаціями з питань розвитку аквакультури, запобігання забрудненню навколишнього природного середовища, охорони праці у сфері аквакультури;

здійснення інших повноважень відповідно до закону.

Стаття 10. Повноваження Ради міністрів Автономної Республіки Крим у сфері аквакультури

1. До повноважень Ради міністрів Автономної Республіки Крим у сфері аквакультури належать:

участь у розробленні та виконанні загальнодержавних програм, республіканських програм розвитку аквакультури;

надання в користування на умовах оренди частини рибогосподарського водного об'єкта, рибогосподарської технологічної водойми для цілей аквакультури відповідно до повноважень щодо розпорядження землями, встановлених Земельним кодексом України;

здійснення інших повноважень відповідно до закону.

Стаття 11. Повноваження місцевих державних адміністрацій у сфері аквакультури

1. До повноважень місцевих державних адміністрацій у сфері аквакультури належать:

участь у розробленні та забезпеченні виконання загальнодержавних і регіональних програм розвитку аквакультури;

надання в користування на умовах оренди частини рибогосподарського водного об'єкта, рибогосподарської технологічної водойми для цілей аквакультури відповідно до повноважень щодо розпорядження землями, встановлених Земельним кодексом України;

здійснення інших повноважень відповідно до закону.

Стаття 12. Повноваження органів місцевого самоврядування у сфері аквакультури

1. До повноважень сільських, селищних, міських, Київської і Севастопольської міських, районних, обласних рад у сфері аквакультури належать:

надання в користування на умовах оренди частини рибогосподарського водного об'єкта, рибогосподарської технологічної водойми для цілей аквакультури відповідно до повноважень щодо розпорядження землями, встановлених Земельним кодексом України;

здійснення інших повноважень відповідно до закону.

Розділ III

ОРГАНІЗАЦІЯ ДІЯЛЬНОСТІ У СФЕРІ АКВАКУЛЬТУРИ

Стаття 13. Напрями та види аквакультури

1. За напрямками діяльності аквакультура може здійснюватися з метою:

отримання товарної продукції аквакультури та її подальшої реалізації (товарна аквакультура);

штучного розведення (відтворення), вирощування водних біоресурсів;

надання рекреаційних послуг.

2. За організаційно-технологічними показниками аквакультура може здійснюватися за інтенсивною, напівінтенсивною та екстенсивною формами.

3. Основними напрямками отримання товарної аквакультури може бути випасна, ставкова та індустріальна аквакультура.

Для здійснення ставкової аквакультури використовуються рибогосподарські технологічні водойми, руслові, балочні та одамбовані рибницькі ставки, штучно відокремлені від материнських водних об'єктів (їх частин), обводнені торфові кар'єри в умовах рибницьких господарств (риборозплідники, нерестово-вирощувальні, товарні, повносистемні господарства). Ставкова та індустріальна аквакультура передбачає

вирощування об'єктів аквакультури у штучно створених, повністю або частково контрольованих умовах з використанням напівінтенсивної та інтенсивної форм аквакультури.

Для здійснення випасної аквакультури використовуються рибогосподарські водні об'єкти (їх частини), рибогосподарські технологічні водойми при цьому не використовуються. Випасна аквакультура здійснюється за екстенсивною формою за відсутності негативного впливу на навколишнє природне середовище.

Для здійснення індустріальної аквакультури, у тому числі марикультури, використовуються рибницькі басейни, рибницькі садки, акваріуми, а також частини водних об'єктів із застосуванням спеціальних технологічних пристроїв -плавучих садків, колекторів для молюсків, установок замкненого водопостачання тощо.

4. Штучне розведення (відтворення), вирощування об'єктів аквакультури та їх використання, пов'язане з подальшим вселенням у водні об'єкти (їх частини), здійснюються суб'єктами аквакультури за рахунок їх власних коштів, коштів Державного бюджету України та місцевих бюджетів відповідно до затвердженого центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері рибного господарства, порядку.

Об'єкти аквакультури, вселені у водні об'єкти (їх частини) у результаті їх штучного розведення (відтворення) та вирощування з метою відновлення природних популяцій, поповнення запасів водних біоресурсів та збереження їх біорізноманіття, належать до державної власності.

5. Для надання рекреаційних послуг у сфері аквакультури з метою оздоровлення, відпочинку, екологічного виховання населення суб'єкт аквакультури визначає місця у межах наданих у користування рибогосподарських водних об'єктів (їх частин), рибогосподарських технологічних водойм.

Рекреаційні послуги у сфері аквакультури можуть надаватися суб'єктом аквакультури на платній або безоплатній основі.

Стаття 14. Особливості умов здійснення аквакультури та надання рибогосподарського водного об'єкта (його частини), рибогосподарської технологічної водойми, акваторії (водного простору) внутрішніх морських вод, територіального моря, а також акваторії (водного простору) виключної (морської) економічної зони України в користування на умовах оренди для цілей аквакультури

1. Рибогосподарський водний об'єкт для цілей аквакультури надається в користування на умовах оренди юридичній чи фізичній особі відповідно до Водного кодексу України.

Частини рибогосподарського водного об'єкта надаються в користування на умовах оренди юридичній чи фізичній особі органами, які здійснюють розпорядження земельними ділянками під водою (водним простором) відповідно до Земельного кодексу України, лише для розміщення плавучих рибницьких садків. У такому разі

межі наданої в користування частини рибогосподарського водного об'єкта визначаються координатами відведеної акваторії. Відведення земельної ділянки водного фонду під водою (водним простором) та встановлення її меж у природі (на місцевості) не здійснюються.

2. Рибогосподарська технологічна водойма для цілей аквакультури надається юридичній чи фізичній особі органом, який здійснює розпорядження земельною ділянкою під водою (водним простором) відповідно до Земельного кодексу України, за договором оренди землі (земель водного фонду).

При передачі юридичній чи фізичній особі в оренду рибогосподарської технологічної водойми такій особі одночасно можуть передаватися в користування гідротехнічні споруди.

Надання рибогосподарської технологічної водойми у користування на умовах оренди здійснюється за наявності паспорта рибогосподарської технологічної водойми та/або технічного проекту рибогосподарської технологічної водойми.

Порядок розроблення та форма паспорта затверджуються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізацію державної політики у сфері рибного господарства.

3. Об'єктом користування на умовах оренди рибогосподарської технологічної водойми є земельна ділянка під водою, в межах якої здійснюється аквакультура, та вода (водний простір), які в комплексі одночасно надаються в користування одній і тій самій юридичній чи фізичній особі.

Плата за користування на умовах оренди рибогосподарською технологічною водоймою складається з орендної плати за використання земельних ділянок та орендної плати за рибогосподарську технологічну водойму.

4. Надання в користування на умовах оренди акваторій (водного простору) внутрішніх морських вод, територіального моря, виключної (морської) економічної зони України, визначення їх меж (координат) для цілей аквакультури (марікультури) здійснюється Кабінетом Міністрів України.

При наданні Кабінетом Міністрів України юридичній чи фізичній особі в користування на умовах оренди акваторій (водного простору) внутрішніх морських вод, територіального моря, а також виключної (морської) економічної зони України органи, що відповідно до Земельного кодексу України здійснюють розпорядження земельними ділянками, можуть надавати юридичній чи фізичній особі в користування на умовах оренди земельні ділянки прибережних захисних смуг, смуг відведення.

При наданні Кабінетом Міністрів України в користування на умовах оренди акваторій (водного простору) внутрішніх морських вод, територіального моря, а також виключної (морської) економічної зони України відведення земельної ділянки водного фонду під

водою (водним простором) та встановлення її меж у природі (на місцевості) не здійснюється.

5. Методика визначення розміру плати за використання на умовах оренди акваторії (водного простору) внутрішніх морських вод, територіального моря, виключної (морської) економічної зони України затверджується Кабінетом Міністрів України.

Методика визначення розміру плати за використання на умовах оренди частини рибогосподарського водного об'єкта, рибогосподарської технологічної водойми затверджується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері рибного господарства.

6. Договір оренди частини рибогосподарського водного об'єкта, акваторії (водного простору) внутрішніх морських вод, територіального моря, виключної (морської) економічної зони України укладається у письмовій формі.

Істотними умовами договору оренди частини рибогосподарського водного об'єкта, акваторії (водного простору) внутрішніх морських вод, територіального моря, виключної (морської) економічної зони України, що визначаються за згодою сторін, є:

об'єкт оренди;

строк дії договору;

орендна плата із зазначенням її розміру, індексації, форм платежу, строків, порядку внесення і перегляду та відповідальності за її несплату;

умови використання частини рибогосподарського водного об'єкта, акваторії (водного простору) внутрішніх морських вод, територіального моря, виключної (морської) економічної зони України;

умови і строки передачі об'єкта оренди суб'єкту аквакультури;

умови збереження стану об'єкта оренди;

умови повернення суб'єктом аквакультури об'єкта оренди;

встановлені обмеження (обтяження) щодо використання об'єкта оренди;

визначення сторони, яка несе ризик випадкового пошкодження або знищення об'єкта оренди чи його частини;

відповідальність сторін.

За згодою сторін у договорі оренди частини рибогосподарського водного об'єкта, акваторії (водного простору) внутрішніх морських вод, територіального моря, виключної (морської) економічної зони України можуть конкретизуватися його умови.

7. Передача орендарем права на оренду частини рибогосподарського водного об'єкта, акваторії (водного простору) внутрішніх морських вод, територіального моря, виключної (морської) економічної зони України іншим суб'єктам господарювання забороняється.

8. У договорі оренди частини рибогосподарського водного об'єкта, акваторії (водного простору) внутрішніх морських вод, територіального моря, виключної (морської) економічної зони України визначаються зобов'язання орендаря щодо здійснення ним заходів з охорони та недопущення погіршення екологічного стану рибогосподарського водного об'єкта, акваторії (водного простору) внутрішніх морських вод, територіального моря, виключної (морської) економічної зони України, проведення меліоративних робіт тощо.

9. Державна реєстрація права оренди здійснюється відповідно до закону.

Стаття 15. Рибальство для цілей аквакультури

1. Добування (вилов) водних біоресурсів для цілей аквакультури здійснюється упродовж визначеного законодавством промислового періоду, а також, у разі потреби, в період нересту відповідно до законодавства.

2. Плідників та ремонтні групи водних біоресурсів для цілей аквакультури виловлюють у водних об'єктах (їх частинах) за допомогою промислових і науково-дослідних знарядь лову за наявності відповідних квот і дозволів на вилучення водних біоресурсів.

3. Добування (вилов) водних біоресурсів, занесених до Червоної книги України, здійснюється відповідно до закону.

Стаття 16. Карантинні вимоги та ветеринарно-санітарний контроль у сфері аквакультури

1. Ввезення в Україну живої риби, заплідненої ікри та інших гідробіонтів, призначених для розведення, утримання та вирощування в умовах аквакультури, розміщення їх у карантинних рибогосподарських ізоляторах, переселення з карантинних рибогосподарських ізоляторів в інші рибогосподарські водні об'єкти (їх частини), рибогосподарські технологічні водойми та ветеринарно-санітарний контроль у сфері аквакультури здійснюються відповідно до Закону України "Про ветеринарну медицину".

2. Завезені із-за кордону гідробіонти, призначені для подальшого розведення, утримання та вирощування в умовах аквакультури, перебувають у карантинних рибогосподарських ізоляторах постійно упродовж періоду, визначеного законодавством. Забороняється розміщувати в умовах карантинного утримання спільно гідробіонтів різного віку, різних видів, а також завезених з різних країн і в різний час.

3. Завезені із-за кордону гідробіонти розміщуються в умовах карантинного утримування відповідно до їх біологічних потреб та біотехнологічних особливостей розведення та/або вирощування.

4. У карантинних рибогосподарських ізоляторах ведеться облік умов утримання гідробіонтів відповідно до ветеринарно-санітарних вимог.

Стаття 17. Селекційно-племінна робота у сфері аквакультури

1. Селекційно-племінна робота у сфері аквакультури здійснюється відповідно до закону з урахуванням особливостей, визначених цим Законом.

2. Генофондні колекції та ремонтно-маточні стада об'єктів аквакультури формуються з рідкісних, зникаючих та інших видів водних біоресурсів, одомашнених форм і порід гідробіонтів, які представляють генетичну цінність, з метою збереження їх біорізноманіття, ведення селекційно-племінної роботи, отримання потомства.

3. Генофондні колекції та ремонтно-маточні стада об'єктів аквакультури можуть знаходитись у державній, комунальній, приватній власності.

4. Порядок формування та використання генофондних колекцій та ремонтно-маточних стад об'єктів аквакультури визначає центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері рибного господарства.

5. Фінансування заходів щодо селекційно-племінної роботи у сфері аквакультури здійснюється за рахунок коштів Державного бюджету України, місцевих бюджетів, коштів суб'єктів аквакультури, добровільних внесків та інших джерел, не заборонених законом.

6. Органи виконавчої влади, органи місцевого самоврядування, суб'єкти господарювання, громадяни сприяють формуванню та розвитку національного експортного потенціалу племінних (генетичних) ресурсів об'єктів аквакультури.

Стаття 18. Рибогосподарська меліорація

1. Рибогосподарська меліорація водних об'єктів (їх частин), рибогосподарських технологічних водойм здійснюється з метою цілеспрямованого підвищення їх біологічної продуктивності, поліпшення умов існування об'єктів аквакультури, поліпшення їх кількісних та якісних характеристик, регулювання чисельності малоцінних для товарного виробництва гідробіонтів.

2. Рибогосподарська меліорація здійснюється за такими основними напрямками:

проведення днопоглиблювальних робіт та/або робіт з видалення донних відкладень;
видалення зайвої водної рослинності;

вселення об'єктів аквакультури, створення штучних донних ландшафтів з метою поліпшення екологічного стану водного об'єкта та умов природного відтворення водних біоресурсів;

вилучення хижих і малоцінних видів водних біоресурсів з метою запобігання їх негативного впливу на об'єкти аквакультури;

запобігання масовій загибелі гідробіонтів та ліквідація її наслідків.

3. Порядок здійснення рибогосподарської меліорації водних об'єктів (їх частин), рибогосподарських технологічних водойм затверджується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері рибного господарства.

Стаття 19. Інтродукція, акліматизація та реакліматизація об'єктів аквакультури

1. Інтродукція, акліматизація та реакліматизація об'єктів аквакультури здійснюються з метою збагачення видового складу водних біоресурсів, проведення біологічної меліорації, підвищення ефективності використання біопродукційного потенціалу водного об'єкта (його частини) та одержання додаткової продукції.

2. Інтродукція, акліматизація та реакліматизація об'єктів аквакультури здійснюються з недопущенням негативного впливу на стан популяцій аборигенних видів водних біоресурсів або погіршення середовища їх існування, шляхів міграції та умов розмноження.

3. Інтродукція, акліматизація, реакліматизація та/або переселення об'єктів аквакультури здійснюються відповідно до закону на підставі науково-біологічного обґрунтування, яке розробляється науковими установами, що входять до сфери управління центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері рибного господарства, Національної академії наук України, Національної академії аграрних наук України.

У науково-біологічному обґрунтуванні мають бути розкриті мета та доцільність, визначено умови інтродукції, акліматизації, реакліматизації та/або переселення об'єктів аквакультури, запропоновано заходи для забезпечення недопущення негативного впливу на стан популяцій аборигенних видів водних біоресурсів або погіршення середовища їх існування, шляхів міграції та умов розмноження.

Стаття 20. Використання чужорідних та немісцевих видів гідробіонтів у сфері аквакультури

1. Використання у сфері аквакультури чужорідних та немісцевих видів гідробіонтів здійснюється за умови забезпечення недопущення їх неконтрольованого поширення в нових місцях перебування, відсутності негативного впливу на стан популяцій місцевих видів водних біоресурсів та умови функціонування водних екосистем.

2. Розведення та/або вирощування чужорідних та немісцевих видів гідробіонтів у відкритих та/або закритих умовах аквакультури здійснюється суб'єктами аквакультури на підставі науково-біологічного обґрунтування з обов'язковим повідомленням центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері рибного господарства.

Науково-біологічне обґрунтування щодо розведення та/або вирощування певного виду з чужорідних та немісцевих видів гідробіонтів розробляється науковими установами, що входять до сфери управління центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері рибного господарства, Національної академії наук України, Національної академії аграрних наук України.

У науково-біологічному обґрунтуванні мають бути розкриті мета та доцільність, визначено умови розведення та/або вирощування даного виду, запропоновано заходи для забезпечення недопущення неконтрольованого поширення даного виду в нових місцях перебування, відсутності негативного впливу на стан популяцій місцевих видів водних біоресурсів та умови функціонування водних екосистем.

3. Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері рибного господарства, забезпечує контроль за розведенням та/або вирощуванням чужорідних та немісцевих видів гідробіонтів у відкритих та/або закритих умовах аквакультури, дія якого поширюється на усі види діяльності у сфері аквакультури, охоплюючи розведення усіх видів чужих та немісцевих гідробіонтів, у тому числі розведення та/або вирощування декоративних та акваріумних гідробіонтів.

Стаття 21. Наукове забезпечення у сфері аквакультури

1. Наукове забезпечення у сфері аквакультури здійснюють рибогосподарські та інші спеціалізовані науково-дослідні установи, наукові підприємства та організації, селекційні центри, основними завданнями яких є:

розроблення наукових основ селекційно-плеємної роботи, створення та впровадження селекційних досягнень у сфері аквакультури;

розроблення в умовах прісноводної аквакультури та марикультури ресурсоощадних технологій розведення та вирощування об'єктів аквакультури з поліпшеними продуктивними та споживчими характеристиками;

розроблення біотехнологічних основ розведення та вирощування осетрових та осетроподібних видів риб та інших об'єктів аквакультури, а також господарського освоєння нових перспективних об'єктів аквакультури;

розроблення ефективних методів збереження генофонду та штучного відтворення рідкісних та зникаючих видів водних біоресурсів;

удосконалення методів низькотемпературного зберігання статевих продуктів об'єктів аквакультури з використанням сучасних кріобіотехнологій;

створення проектно-конструкторських розробок, спрямованих на технічну модернізацію підприємств з розведення та вирощування об'єктів аквакультури;

розроблення науково обґрунтованих методів раціональної годівлі прісноводних та морських гідробіонтів в аквакультурі з використанням штучних кормів поліпшеної рецептури;

удосконалення методів поліпшення умов функціонування водних екосистем рибогосподарських водних об'єктів (їх частин), рибогосподарських технологічних водойм з метою підвищення їх біологічної продуктивності та одержання екологічно безпечної продукції аквакультури;

розроблення ефективних екологічно безпечних методів діагностики, профілактики захворювань та лікування гідробіонтів, спрямованих на оздоровлення та підвищення рівня виживання об'єктів аквакультури;

визначення перспективних напрямів розвитку аквакультури.

Стаття 22. Державна підтримка у сфері аквакультури

1. Державна підтримка у сфері аквакультури здійснюється за такими напрямами:

стимулювання виробництва якісної та екологічно безпечної продукції аквакультури, конкурентоспроможної на внутрішньому та зовнішньому ринках;

розвиток та фінансування селекційно-племінної роботи, включаючи створення і підтримання суб'єктів племінної справи у рибництві, маточних стад та генофондних колекцій об'єктів аквакультури;

підвищення рибопродуктивності водних об'єктів (їх частин) шляхом штучного розведення (відтворення) водних біоресурсів;

відновлення чисельності популяцій рідкісних і зникаючих видів гідробіонтів;

стимулювання розвитку національного виробництва кормів для об'єктів аквакультури;

організації науково-дослідних і дослідно-конструкторських робіт у сфері аквакультури;

поширення та впровадження у виробництво наукових розробок;

фінансування наукових досліджень у сфері аквакультури за рахунок коштів Державного бюджету України, коштів інноваційних програм і проектів та інших джерел, не заборонених законом;

забезпечення проведення протиепізоотичних заходів;

забезпечення підготовки, перепідготовки, дипломування фахівців у сфері аквакультури;
проведення комплексу меліоративних та ремонтно-відновлювальних робіт на рибогосподарських водних об'єктах (їх частинах), рибогосподарських технологічних водоймах з метою підвищення їх біологічної продуктивності;
створення і підтримання інфраструктури, необхідної для сталого розвитку аквакультури.

2. Державна підтримка у сфері аквакультури надається відповідно до законів України "Про державну підтримку сільського господарства України", "Про особливості страхування сільськогосподарської продукції з державною підтримкою" та інших законодавчих актів, які регулюють відносини у сфері державної підтримки сільськогосподарських товаровиробників.

Розділ IV

ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЗА ПОРУШЕННЯ ЗАКОНОДАВСТВА У СФЕРІ АКВАКУЛЬТУРИ

Стаття 23. Відповідальність за порушення законодавства у сфері аквакультури та відшкодування збитків

1. Порушення вимог цього Закону тягне за собою дисциплінарну, цивільно-правову, адміністративну і кримінальну відповідальність відповідно до закону.

2. Застосування заходів дисциплінарної, цивільно-правової, адміністративної або кримінальної відповідальності не звільняє осіб, винних у порушенні вимог цього Закону, від відшкодування збитків.

3. Підприємства, установи, організації і громадяни України, а також іноземні юридичні і фізичні особи та особи без громадянства зобов'язані відшкодувати збитки, завдані ними внаслідок порушень законодавства у сфері аквакультури, у розмірах і порядку, встановлених законодавством.

4. Спори у сфері аквакультури вирішуються у встановленому законом порядку.

Розділ V

МІЖНАРОДНЕ СПІВРОБІТНИЦТВО У СФЕРІ АКВАКУЛЬТУРИ

Стаття 24. Міжнародне співробітництво у сфері аквакультури

1. Міжнародне співробітництво у сфері аквакультури здійснюється шляхом:

укладення міжнародних договорів;

участі у міжнародних програмах та проектах у сфері аквакультури;

участі у роботі міжнародних організацій, асоціацій виробників продукції аквакультури; проведення спільних досліджень, обміну фахівцями, технологіями, біологічним та генетичним матеріалом відповідно до закону;

гармонізації законодавства у сфері аквакультури з міжнародними стандартами, рекомендаціями, нормами і правилами, які стосуються вимог до продукції аквакультури.

2. Якщо міжнародними договорами України встановлено інші правила та положення, ніж ті, які передбачені цим Законом, то застосовуються правила цих міжнародних договорів.

Розділ VI

ПРИКІНЦЕВІ ТА ПЕРЕХІДНІ ПОЛОЖЕННЯ

1. Цей Закон набирає чинності з 1 липня 2013 року, крім пункту 3 цього розділу, який набирає чинності з дня, наступного за днем опублікування цього Закону.

2. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1) у Водному кодексі України (Відомості Верховної Ради України, 1995р., № 24, ст.189):

а) статтю 1 доповнити з урахуванням алфавітного порядку термінами такого змісту:

"водосховище комплексного призначення – водосховище, яке відповідно до паспорта використовується для двох і більше цілей (крім рекреаційних)";

"замкнений водний об'єкт – природна або штучно створена водойма, не зв'язана з іншими водними об'єктами (крім водоносних горизонтів)";

"технологічна водойма – штучно створена водойма спеціального технологічного призначення, що визначається технічним проектом та/або паспортом, яка наповнюється штучно за допомогою гідротехнічних споруд і пристроїв";

б) пункт 2 статті 8-1 виключити;

в) пункт 2 статті 14 викласти в такій редакції:

"2) розпорядження внутрішніми морськими водами, територіальним морем, а також акваторією морських портів";

г) пункт 3 статті 17-1 виключити;

г) частину другу статті 48 після слова "рибогосподарських" доповнити словами "(у тому числі для цілей аквакультури)";

д) статтю 51 викласти в такій редакції:

"Стаття 51. Користування водними об'єктами на умовах оренди

У користування на умовах оренди для рибогосподарських потреб, культурно-оздоровчих, лікувальних, рекреаційних, спортивних і туристичних цілей, проведення науково-дослідних робіт можуть надаватися водосховища (крім водосховищ комплексного призначення), ставки, озера та замкнені природні водойми.

Не підлягають передачі у користування на умовах оренди для рибогосподарських потреб водні об'єкти, що:

використовуються для питних потреб;

розташовані в межах територій та об'єктів, що перебувають під охороною відповідно до Закону України "Про природно-заповідний фонд України".

Водні об'єкти надаються у користування за договором оренди земель водного фонду на земельних торгах у комплексі із земельною ділянкою.

Водні об'єкти надаються у користування на умовах оренди органами, що здійснюють розпорядження земельними ділянками під водою (водним простором) згідно з повноваженнями, визначеними Земельним кодексом України, відповідно до договору оренди, погодженого з центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері водного господарства.

Надання водних об'єктів у користування на умовах оренди здійснюється за наявності паспорта водного об'єкта. Порядок розроблення та форма паспорта затверджуються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони навколишнього природного середовища.

Водні об'єкти надаються в користування на умовах оренди без обмеження права загального водокористування, крім випадків, визначених законом.

Орендарі водного об'єкта зобов'язані передбачити місця для безоплатного забезпечення права громадян на загальне водокористування (купання, плавання на човнах, любительське і спортивне рибальство тощо).

При визначенні таких місць перевага надається традиційно розташованим місцям масового відпочинку.

У межах населених пунктів забороняється обмеження будь-яких видів загального водокористування, крім випадків, визначених законом.

Заборона загального водокористування водними об'єктами, наданими в користування на умовах оренди, та їх нецільове використання є підставою для розірвання договору оренди.

Типова форма договору оренди водних об'єктів затверджується Кабінетом Міністрів України.

Умови використання водних об'єктів, розмір орендної плати та строк дії договору оренди водних об'єктів визначаються у договорі оренди.

Методика визначення розміру плати за надані в оренду водні об'єкти затверджується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони навколишнього природного середовища.

Сплата орендної плати за водний об'єкт не звільняє від сплати орендної плати за земельну ділянку під цим об'єктом.

У договорі оренди водного об'єкта визначаються зобов'язання щодо здійснення заходів з охорони та поліпшення екологічного стану водного об'єкта, експлуатації водосховищ та ставків відповідно до встановлених для них центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері водного господарства, режимів роботи, а також необхідність оформлення права користування гідротехнічними спорудами.

Передача орендарем права на оренду водного об'єкта іншим суб'єктам господарювання забороняється.

Орендарі, яким водний об'єкт надано в користування на умовах оренди, можуть дозволити іншим водокористувачам здійснювати спеціальне водокористування в порядку, встановленому цим Кодексом.

Користування водними об'єктами, наданими в оренду, здійснюється відповідно до вимог цього Кодексу та інших законодавчих актів України.

Надання частин рибогосподарських водних об'єктів, рибогосподарських технологічних водойм, акваторій (водного простору) внутрішніх морських вод, територіального моря, виключної (морської) економічної зони України в користування для цілей аквакультури регулюються Законом України "Про аквакультуру";

е) у частині третій статті 74 слова "рибоводні ставки" замінити словами "рибницькі ставки";

2) у статті 59 Земельного кодексу України (Відомості Верховної Ради України, 2002 р., № 3-4, ст. 27):

частину третю викласти в такій редакції:

"3. Землі водного фонду за рішенням органів виконавчої влади або органів місцевого самоврядування надаються у постійне користування:

а) державним водогосподарським організаціям для догляду за водними об'єктами, прибережними захисними смугами, смугами відведення, береговими смугами водних шляхів, гідротехнічними спорудами, а також ведення аквакультури тощо;

б) державним підприємствам для розміщення та догляду за державними об'єктами портової інфраструктури;

в) державним рибогосподарським підприємствам, установам і організаціям для ведення аквакультури";

частину четверту після слів "рибогосподарських потреб" доповнити словами "(у тому числі рибництва (аквакультури))";

3) у Законі України "Про рибне господарство, промислове рибальство та охорону водних біоресурсів" (Відомості Верховної Ради України, 2012 р., № 17, ст. 155):

а) абзац другий статті 1 виключити;

б) текст статті 42 викласти в такій редакції:

"Суб'єкти аквакультури здійснюють діяльність у сфері аквакультури відповідно до закону.

Облік рибогосподарських водних об'єктів (їх частин), рибогосподарських технологічних водойм, акваторій (водного простору) внутрішніх морських вод, територіального моря, виключної (морської) економічної зони України, які надані в користування для цілей аквакультури, здійснюється центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері рибного господарства, відповідно до порядку, встановленого Кабінетом Міністрів України".

3. Кабінету Міністрів України:

1) у дев'ятимісячний термін з дня опублікування цього Закону забезпечити підготовку та подання до Верховної Ради України законопроекту про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо врегулювання відносин, пов'язаних із:

питанням власності на водні об'єкти та узгодження між собою положень Земельного та Водного кодексів України, а також із сферами їх регулювання, розмежувавши при цьому сфери їх дії відповідно на земельні та водні відносини;

справлянням орендної плати за водні об'єкти (їх частини) та її зарахуванням до відповідних місцевих бюджетів;

зменшенням розміру орендної плати за землі водного фонду державної та комунальної власності;

2) під час підготовки проектів законів України про Державний бюджет України на відповідний рік передбачати видатки на забезпечення виконання цього Закону;

3) вжити заходів щодо приведення у відповідність із цим Законом підзаконних нормативно-правових актів, забезпечивши набрання ними чинності одночасно з введенням у дію цього Закону шляхом:

приведення своїх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом;

прийняття нормативно-правових актів, передбачених цим Законом;

забезпечення приведення нормативно-правових актів міністерств та інших центральних органів виконавчої влади у відповідність із цим Законом.

Президент України

В.ЯНУКОВИЧ

м. Київ

18 вересня 2012 року

№ 5293-VI